

“मीठे बच्चे- तिमी हौ चैतन्य लाइट हाउस, तिमीले सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ, घरको मार्ग बताउनु छ ।

प्रश्न:- पछि गएर कुनचाहिँ निर्देशन अनि कस्तो विधिद्वारा अनेक आत्माहरूलाई प्राप्त हुनेवाला छ ?

उत्तर:- पछि गएर धेरैलाई यो निर्देशन मिल्नेछ- तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको पासमा गयौ भने तिमीलाई वैकुण्ठको राजकुमार बन्ने ज्ञान दिनेछन् । यो इसारा उनीहरूलाई ब्रह्माको साक्षात्कारद्वारा प्राप्त हुनेछ । प्रायः गरेर धेरैलाई ब्रह्मा र श्रीकृष्णको नै साक्षात्कार हुन्छ । जसरी आदिमा साक्षात्कारको पार्ट चल्थो, त्यस्तै अन्त्यमा पनि चल्नेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ, सबैसँग सोध्न सक्नुहुन्न । नलिनी बच्चीसँग सोध्नुहुन्छ- यहाँ के गरिरहेकी छौ ? कसको यादमा बसेकी छौ ? बाबाको । केवल बाबाको यादमा बसेकी छौ वा अरू पनि केही याद आउँछ ? बाबाको यादबाट त विकर्म विनाश हुन्छ, अरू के याद गर्छौ ? यो बुद्धिको काम हो नि । हामी आत्माहरूलाई आफ्नो घर जानु छ, त्यसैले घरको पनि याद गर्नु छ । अरू के याद गर्नु छ ? के घरमा गएर बस्नु छ र ! विष्णुलाई स्वदर्शन चक्र देखाउँछन् हैन । त्यसको अर्थ पनि बाबाले अहिले सम्झाउनुभएको छ । स्व अर्थात् आत्मालाई दर्शन भयो, ८४ जन्मको चक्रको । त्यसैले त्यो चक्र पनि घुमाउनुपर्छ । तिमीहरू जान्दछौ- हामी ८४ को चक्र लगाएर घर जानेछौ । फेरि वहाँबाट आउनेछौ सत्ययुगमा पार्ट बजाउन । फेरि ८४ को चक्र लगाउनेछौ । विष्णुलाई कुनै चक्र हुँदैन । उनी त हुन् सत्ययुगका देवता । विष्णुपुरी भन वा लक्ष्मी-नारायणको पुरी भन, स्वर्ग भन । स्वर्गमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । यदि राधा-कृष्णको राज्य भन्छन् भने त यो भूल गर्छन् । राधा-कृष्णको राज्य त हुँदैन किनकि दुवै अलग-अलग राजाईका राजकुमार-राजकुमारी थिए, राजाईको मालिक त फेरि स्वयम्बरपछि बन्छन् । त्यसैले यो जुन विष्णुको चक्र देखाइएको छ, यो चक्र हो तिमीहरूको । जब यहाँ बस्दछौ तब शान्तिमा बस्नु छैन । वर्सा पनि याद गर्नु छ, यो चक्र हो । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू लाइट हाउस पनि हौ, बोल्ने चल्ने (चैतन्य) लाइट हाउस हौ । एउटा आँखामा शान्तिधाम छ, एउटा आँखामा सुखधाम । दुवैलाई याद गर्नुपर्छ । यादद्वारा त पाप काटिन्छ । घरलाई याद गर्नाले घरमा गइन्छ फेरि चक्रलाई पनि याद गर्नु छ । यो सारा चक्रको ज्ञान तिमीहरूलाई नै छ । ८४ को चक्र लगाएका छौ । अब यो अन्तिम जन्म हो मृत्युलोकमा । नयाँ दुनियाँलाई भनिन्छ अमरलोक । अमर अर्थात् तिमीहरू सदैव बाँचिरहन्छौ । तिमीहरू कहिल्यै मर्दैनौ । यहाँ त बस्दा-बस्दै अचानक मृत्यु हुन्छ । बिमारी हुन्छ । वहाँ मर्ने डर हुँदैन किनकि अमरलोक हो । तिमीहरू वृद्ध हुँदा पनि ज्ञान हुन्छ- म गर्भ महलमा गएर प्रवेश गर्नेछु । अहिले जान्छौ गर्भजेलमा । वहाँ त गर्भ महल हुन्छ । वहाँ पाप त गर्दैनौ जसकारण सजाय भोग्नुपरोस् । यहाँ त पाप गर्छन्, जसकारण सजाय भोगेर बाहिर निस्कन्छन् फेरि पाप शुरू गर्छन् । यो हो पाप आत्माहरूको दुनियाँ । यहाँ त दुःख नै छ । वहाँ दुःखको नाम निशान हुँदैन । त्यसैले एक आँखामा शान्तिधाम, अर्को आँखामा सुखधाम राख । गर्न त तिमीहरू जन्म-जन्मान्तर जप-तप आदि गर्दै आयौ तर त्यो ज्ञान त छैन नि । त्यो हो भक्ति । त्यसमा कुनै युक्ति पनि मिल्दैन- तिमीहरू यसरी सतोप्रधान बन्न सक्दछौ । कसैले पनि जान्दैन । मात्रै सुनेका छन् कृष्ण - भगवानुवाच देह सहित... यी गीताका अक्षर हुन् जसलाई पढेर सुनाउँछन् । यसो भन्दैनन्- तिमी यस्तो बन । केवल पढ्दछन्- भगवानले यस्तो भनेर जानुभएको थियो, जब आउनुभएको थियो पतितहरूलाई पावन बनाउन । केवल गीतामा परमपिता परमात्माको सट्टामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । अब कृष्ण त रथी हुन् नि । उनलाई रथ किन चाहिन्छ र ? उनी त स्वयं देहधारी हुन् । कृष्णको नाम कसले राख्यो ? जसरी छैठी हुन्छ तब सबैको नाम राखिन्छ । बाबालाई त केवल शिव नै भनिन्छ । तिमी आत्माहरू जन्म-मरणमा आउँछौ त्यसैले शरीरको नाम बदलिन्छ । शिवबाबा त जन्म-मरणमा आउनुहुन्न । उहाँ सदैव शिव नै हुनुहुन्छ । जब शून्य लेख्छन् तब भन्छन् शिव । बिन्दी (शून्य) आत्मा त बिलकुल सूक्ष्म छ । यदि आत्माको साक्षात्कार हुने हो भने पनि कसैलाई सम्झमा आउँदैन । देवीलाई देखेर खुशी हुन्छन् । फेरि के प्राप्ति त केही छैन, अर्थ छैन । केवल नौधा भक्ति गन्यो, दर्शन गन्यो त्यसैमा नै खुशी हुन्छन् । बाँकी मुक्ति-जीवनमुक्तिको त कुरै छैन । त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । यहाँ यो हो ज्ञानमार्ग । यहाँ प्रायः साक्षात्कार हुन्छ ब्रह्माको, फेरि श्रीकृष्णको हुन्छ । भन्छन्- यी ब्रह्माको पासमा गयौ भने तिमी कृष्णपुरीमा वा वैकुण्ठमा जानेछौ । लक्ष्मी-नारायणको पनि साक्षात्कार हुन सक्छ । यस्तो होइन, साक्षात्कार भयो मतलब सद्गति भयो । यो केवल इसारा मिल्छ, यहाँ जानुहोस् । पछि गएर धेरैलाई साक्षात्कार

हुनेछ, डाइरेक्सन मिल्नेछ । तिमीहरूको त्रिमूर्ति पनि अखबारमा छापिन्छ, ब्रह्माकुमारीहरूको नाम पनि आउँछ । त्यसैले ब्रह्माको नै साक्षात्कार हुनेछ— यिनीहरूको पासमा गयो भने तिमीलाई यो वैकुण्ठको राजकुमार बन्ने ज्ञान मिल्नेछ । जसरी अर्जुनलाई विष्णुको र विनाशको साक्षात्कार भयो ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरूलाई कसरी कमल फूल समान बन्नु छ । तर तिमीहरू स्थायी रहँदैनौ त्यसैले अलंकार विष्णुलाई दिइएको छ । नत्र त देवताहरूलाई शंख आदिको के आवश्यकता छ र ! मुखबाट सुनाउनुलाई शंखध्वनि भनिन्छ । कमलको रहस्य पनि बाबाले सम्भाउनुहुन्छ । तिमी ब्राह्मणहरूलाई यस समय कमल फूल समान बन्नु छ । गदा हो ५ विकाररूपी मायालाई जित्नु । बाबाले उपाय बताउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिमीहरूको विकर्म विनाश हुनेछ । श्रीमत्तमा चलेर पतित-पावन बाबालाई याद गर । अर्को त कोही पतित-पावन हुँदैन एक बाबा सिवाय । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई बोलाउँछन् नै यसैले । हामी सबैलाई यस शरीरबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस् भनेर । त्यसैले बाबा नै आएर सबै आत्माहरूलाई पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ किनकि अपवित्र आत्माहरू त घरमा अथवा स्वर्गमा जान सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र बन्नु छ भने मलाई याद गर । यादबाट नै तिमीहरूको पाप काटिदै जानेछ । यो म ग्यारेन्टी गर्दछु । बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । हामीलाई पावन बनाएर नयाँ दुनियाँमा लिएर जानुहोस् । अब कसरी जानुहुन्छ ? कति सिधा कुरा छ । बाबाका सहज ज्ञान र सहज कुरा छन् । भन्नुहुन्छ— कामकाज गर्दा-गर्दै मलाई याद गर । नोकरी आदि गर्दा, भोजन बनाउँदा पनि यादमा रहेर गर्नु भन्ने भोजन पनि शुद्ध हुनेछ । त्यसैले गायन छ— ब्रह्माभोजनको लागि देवताहरूलाई पनि दिल हुन्छ । यी बच्चीहरू पनि भोग लिएर जान्छन् तब वहाँ सभा लाग्छ । ब्राह्मण र देवताहरूको मेला लाग्छ । भोजन स्वीकार गर्न आउँछन् । ब्राह्मणहरू जब भोजन ग्रहण गर्दछन् त्यतिबेला पनि मन्त्र जप्छन् । ब्रह्मा भोजनको धेरै महिमा छ । संन्यासीहरूले त ब्रह्मलाई नै याद गर्छन् । उनीहरूको धर्म नै अलग छ । उनीहरू हुन् हदका संन्यासीहरू । भन्छन्— हामीले घरबार सम्पत्ति आदि सबै छोडेका छौं । फेरि अहिले भित्र (बस्तीमा) घुस्छन् । तिमीहरूको यो हो बेहदको संन्यास । तिमीहरू यस पुरानो दुनियाँलाई नै भुलेर जान्छौ । तिमीहरूलाई फेरि जानु छ नयाँ दुनियाँमा । घर गृहस्थमा रहँदा-रहँदै बुद्धिमा छ— अब हामीलाई शान्तिधाम भएर सुखधाम जानु छ । शान्तिधामलाई पनि याद गर्नुपर्छ । बाबालाई, शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्छन् । यो हाम्रो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म हो । ८४ जन्म पूरा भए । सूर्यवंशीदेखि चन्द्रवंशी फेरि वैश्य, शूद्र वंशी बने... । उनीहरू फेरि भन्छन्— आत्मा नै परमात्मा हो, आत्मालाई कुनै लेप (दाग) लाग्दैन किनकि आत्मा नै परमात्मा हो । बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि उनीहरूको उल्टो अर्थ हो । बाबा बसेर ‘हम सो’ को अर्थ सम्भाउनुहुन्छ । म आत्मा परमपिता परमात्माको सन्तान हुँ । पहिले-पहिले म स्वर्गवासी देवता थिएँ फेरि चन्द्रवंशी क्षत्रिय बनें, २५०० वर्ष पूरा भयो फेरि वैश्य, शूद्रवंशी विकारी बनें । अब म उच्च ब्राह्मण बन्छु । यहाँ बसेका छन्, जस्तो कि ८४ को बाजोली (पल्टन बाजी) खेल्छन् । यो बाजोलीको पनि ज्ञान हो । पहिले तीर्थमा जाँदा पनि यस्तै बाजोली खेल्दै निशाना लगाउँदै जान्थे । अहिले तिमीहरूको त सच्चा तीर्थ हो— शान्तिधाम र सुखधाम । तिमीहरू हौं रूहानी पण्डाहरू । सबैलाई राय दिन्छौ— बाबालाई याद गर्नुभयो भने शान्तिधाम जानुहुनेछ । साधु-सन्त आदि सबै शान्तिधाममा जानका लागि नै मेहनत गर्छन् । तर जान कोही पनि सक्दैनन् । जानेछन् फेरि सारा सबै नै एकसाथ । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— सत्ययुगमा त अति थोरै हुन्छन् फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । तिमीहरू हौं स्वदर्शन चक्रधारी । देवताहरू हुँदैनन् । तर अहिले तिमीहरूको मायासँग युद्ध चलिरहेको छ । त्यस लडाईँमा पनि जसलाई महावीर सम्झन्छन् उसैको पासमा गएर शरण लिन्छन् । अहिले तिमीहरू कसको शरण लिन्छौ ? स्त्री-पुरुष दुवैले भन्छन्— हामी हजुरको शरण पछौं । मेरो त एक शिवबाबा, दोस्रो न कोही, सबै आत्माहरूका बाबा त एकै हुनुहुन्छ नि । उहाँ एकका नै तिमीहरू बच्चा हौ । साधु सन्त त एउटा मात्र छैनन् । अनेक भगवान् बनेका छन् । जो घरबाट असन्तुष्ट भयो ऊ भगवान्, फेरि ठूला-ठूला साहुकार, करोडपति गएर उनीहरूको शिष्य बन्छन् र भोज मनाउँछन् खराब खान-पानको । तमोप्रधान मनुष्य छन् नि । हिन्दूहरूलाई फेरि आफ्नै धर्मको बारेमा थाहा छैन ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— तिमीहरू त वास्तवमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौ, तर पतित बनेका छौ, त्यसैले आफूलाई देवता हौ भन्न सक्दैनौ । त्यो धर्म नै प्रायः लोप भएको छ । मनुष्य कति विकारी अपवित्र दृष्टिवाला छन् ।

एउटा मन्त्री बाबाको पासमा आएका थिए, भने- मेरो दृष्टि त विकारी छ । अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, पवित्र दृष्टिवाला बन । जबसम्म विकारी दृष्टि जान्छ तबसम्म तिमी पतित छौ । आफूलाई भाइ-भाइ सम्झ्यौ भने त्यो विकारी दृष्टि उडेर जानेछ । हामी आत्मा भाइ-भाइ हौ । एक बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ । आत्माको तख्त यो भृकुटी हो । यसलाई अकाल तख्त भनिन्छ । अकाल आत्मा यस तख्ता विराजमान छ । यो त माटोको पुतला हो । सारा पार्ट आत्मामा नै भरिएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म ५ हजार वर्षपछि आउँछु, तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन । तिमीहरू जान्दछौ- हामी आएका छौ स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुशीको वर्सा लिन । सत्ययुगमा अथाह धन मिल्छ । तिमीहरू २१ पिँढी देवता बन्छौ । वृद्ध नभइकन कोही मर्दैन । यहाँ त बस्दा-बस्दै अचानक मर्छन् । गर्भमा भित्रै पनि मर्छन् । वहाँ त दुःखको नाम निशान हुँदैन । त्यसलाई भनिन्छ- सुखधाम, रामराज्य । यो हो दुःखधाम रावण राज्य । सत्ययुगमा रावण हुँदै-हुँदैन ।

यो ८४ को चक्र पनि तिम्रो बुद्धिमा रहनेछ । धेरै खुशी रहनेछ । तिमी जान्दछौ- हामी नयाँ विश्वको अर्थात् सत्ययुगका मालिक बन्नेवाला हौ । गीतामा पनि भगवानुवाच छ नि- हे प्यारा बच्चाहरू, देहसहित देहका सबै सम्बन्धलाई छोड । आफूलाई आत्मा सम्झिएर मलाई याद गर । तिमीहरूको सच्चा-सच्चा खुदा दोस्त उहाँ हुनुहुन्छ । अल्लाह अवलदिनको नाटक, हातमताईको नाटक सबै यही समयका हुन् । अहिले मनुष्य बच्चा कम पैदा हुन् भनेर कति प्रयास गर्छन् । बेहदका बाबाले कति कम गरिदिनुहुन्छ । सारा विश्वमा, सत्ययुगमा ९ लाख जनसंख्या रहन्छ । बाँकी यति करोडौं मनुष्य हुँदै-हुँदैनन् । सबै मुक्तिधाम, शान्तिधाममा जानेछन् । यो त चमत्कारको कुरा हो नि । एउटा देवी-देवता धर्मको जग लगाएर बाँकी सबैलाई विनाश गरिदिनुहुन्छ । यो ८४ को चक्रलाई राम्रोसँग बुद्धिमा बसाउनु छ । यो हो स्वदर्शन चक्र । बाँकी चक्रद्वारा कसैको गला आदि काट्नु छैन । शास्त्रहरूमा फेरि कृष्णका लागि हिंसक कुराहरू लगाइदिएका छन् । सबैलाई स्वदर्शन चक्रद्वारा मारे । यो पनि ग्लानि भयो नि । कति हिंसक बनाइदिएका छन् । तिमी डबल अहिंसक बन्छौ । काम कटारी चलाउनु यो पनि हिंसा हो । देवताहरूलाई त पवित्र भनिन्छ । जब योगबलद्वारा विश्वको मालिक बन्न सक्छौ भने योगबलद्वारा किन बच्चा पैदा हुन सक्दैनन् । साक्षात्कार हुन्छ, अब बच्चा हुनु छ । बाबा त सम्झन्छन्- अब यो पुरानो शरीर छोडेर गोल्डन स्पून इन माउथ । तिमीहरू पनि सम्झन्छौ- हामीले अमरलोकमा जन्म लियौं भने गोल्डन स्पून इन माउथ हुनेछ । गरिब प्रजा पनि चाहिन्छन् नि । दुःखको कुनै कुरा पनि हुँदैन । प्रजासँग कहाँ यति धेरै धन माल आदि हुन्छन् र ! बाँकी हो, सुख हुनेछ, आयु लामो हुनेछ । राजा, रानी, साहुकार प्रजा सबै चाहिन्छ नि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाको यादको साथ-साथै खुशीमा रहनका लागि ८४ को चक्रलाई पनि याद गर्नु छ । स्वदर्शन चक्र घुमाउनु छ । परमात्मालाई आफ्नो सच्चा साथी बनाउनु छ ।
- २) डबल अहिंसक बन्नका लागि अपवित्र दृष्टिलाई बदलेर पवित्र दृष्टि बनाउनु छ । हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो अभ्यास गर्नु छ ।

वरदान:- श्रीमतको लगामलाई टाइट गरेर मनलाई वश गर्नेवाला बालक सो मालिक भव

दुनियाँवालाले भन्ने गर्छन्- मन घोडा हो जो धेरै तेज दौडन्छ, तर तिमीहरूको मन यहाँ-उहाँ भाग्न सक्दैन किनकि श्रीमतको लगाम बलियो छ । जब मन-बुद्धि बाहिरी दृश्यलाई देखनतिर लाग्छ अनि लगाम लुज भएपछि मन चञ्चल हुन्छ । त्यसैले जब-जब कुनै कुरा हुन्छ, मन चञ्चल भयो भने श्रीमतको लगाम टाइट गर अनि लक्ष्यमा पुग्नेछौ । बालक सो मालिक हुँ- यस स्मृतिद्वारा अधिकारी बनेर मनलाई आफ्नो वशमा राख ।

स्लोगन:- सदा निश्चय रहोस्- जे भइरहेको छ त्यो पनि राम्रो, जे हुनेवाला छ त्यो अभै राम्रो, अनि अचल-अडोल रहनेछौ ।

✽ शब्दार्थ:- गोल्डन स्पून इन माउथ- मुखमा सुनको चम्चा